

somhed, udfører en retssag, er udeladt som værende uden relevans efter de grønlandske regler for møderet.

Advokater i Grønland foreslås endvidere ikke at skulle kunne bemyndiges til at virke som anklagere, idet der ikke er fundet noget praktisk behov herfor.

Til § 75

Bestemmelsen er identisk med den danske retsplejelovs § 123.

Til § 76

Bestemmelsen er identisk med den danske retsplejelovs § 124, bortset fra, at den danske ordlyd vedrørende hjemmel til straf i § 124, stk. 9 og 10, er ændret til henvisninger til kriminalloven. De grønlandske domstole vil herefter alene være bundet af kriminallovens retningslinjer for udmåling af foranstaltninger mv.

I *stk. 11* er endvidere indsat en hjemmel til at pålægge juridiske personer ansvar, idet forslaget ikke indeholder en generel bestemmelse om ansvar for juridiske personer svarende til den danske retsplejelovs § 1022.

Sager om overtrædelser af *stk. 9-11* vil i medfør af de almindelige regler om saglig kompetence som udgangspunkt høre under kredsretterne, jf. herved betænkningens afsnit VII, kap. 3.2.2. Dette gælder dog ikke, hvis der eksempelvis er tale om sager mod aktieselskaber eller anpartsselskaber. Sådanne sager behandles efter bestemmelsen i § 57, stk. 1, af Retten i Grønland som 1. instans.

Til § 77

Bestemmelsen er identisk med den danske retsplejelovs § 125 og fastslår princippet om, at advokater ikke uden særlig hjemmel har pligt til at påtage sig førelsen af en retssag.

En sådan særlig hjemmel er skabt ved forslaget om at indføre en ordning med beneficerede advokater, jf. § 83, der foruden pligt til at påtage sig beskikkelse i civile sager og kriminalsager skal medføre en pligt til at yde retshjælp, jf. § 84. Denne pligt indtræder dog kun, hvis advokaten frivilligt ansøger om at blive omfattet af ordningen, jf. bemærkningerne til § 83.

Til § 78

Bestemmelsen, som er identisk med den danske retsplejelovs § 126, fastslår pligten til at udvise god advokatskik – herunder bl.a. pligten til ikke at kræve højere vederlag for sit arbejde, end der kan anses for rimeligt.

I betænkningens afsnit VII, kap. 3.2.6., hvortil der henvises, er omtalt eksempler på forhold, som efter advokaterne i Grønlands opfattelse kan medføre, at normerne for god advokatskik – herunder for så vidt angår honorarets størrelse – ikke i alle tilfælde kan være de samme i Grønland som i Danmark. Når bortses fra eventuelle mindre afvigelser, som skyldes et berettiget hensyn til de grønlandske forhold, forventes normerne for god advokatskik dog at skulle være identiske for Grønland og Danmark.

Til § 79

Bestemmelsen er identisk med den danske retsplejelovs § 127.

Advokatsamfundet har med hjemmel i den danske bestemmelse udarbejdet »Vedtægt om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler«, der er optrykt som bilag 2 til bekendtgørelse nr. 720 af 26. august 2002.

Advokatsamfundet har endvidere udarbejdet »Vedtægt for Det danske Advokatsamfund«, der er optrykt som bilag 2 til bekendtgørelse nr. 1064 af 26. oktober 2006.

Tilsvarende regler forudsættes udarbejdet for Grønland, jf. herved betænkningens afsnit VII, kap. 3.2.2., hvorefter det overlades til Advokatsamfundet og advokaterne i Grønland indbyrdes at drøfte, hvorledes det fornødne hensyn til de særlige grønlandske forhold kan varetages. Justitsministeren forudsættes ved sin godkendelse af reglerne at påse den fornødne iagttagelse af princippet om ensartede standarder for rigets samlede advokatstand.

Til § 80

Bestemmelsen, der svarer til den danske retsplejelovs § 127 a, fastslår, at der for advokatselskaber gælder samme regler som for advokater personligt, for så vidt angår pligten til at påtage sig udførelsen af en retssag og pligten til at udvise god advokatskik samt med hensyn til Advokatsamfundets udarbejdelse af regler om bl.a. behandlingen af betroede midler.

Efter *stk. 2* gælder pligten til at udvise god advokatskik mv. også for de ansatte i et advokatselskab, som ejer aktier eller anpartar i advokatselskabet, jf. § 76, stk. 3, nr. 2.

Til § 81

Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 129, ifølge hvilken reglerne i straffelovens §§ 144, 150-152 og 155-157 om bl.a. modtagelse af bestikkelse, stillingsmisbrug, overskridelse af tavshedspligt, lydighedsnægtelse og forsømmelse eller skødesløs-